

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 26 - duben 2004

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Masopust ve 2.A a 3.B

PÁR SLOV ÚVODEM

Vážení čtenáři,

konečně máme jaro, na které jsme se po letošní dlouhé zimě obzvlášť těšili. Také jsme se už od září těšili, že se nám redakce rozroste o další členy. Nyní jsme se tedy dočkali – redakční kolektiv doplnila Andrea Šikulová ze 7.C a stala se nejmladší členkou redakce.

A co najdete v šestadvacátém čísle? Ohlédneme se za některými akcemi, které se na naší škole uskutečnily, objevíte některé nové rubriky, dočtete se o průběhu lyžařského kurzu pro sedmý ročník a také o tom, co se v nejbližší době chystá.

Rádi bychom také upozornili na novou fotosoutěž, která se nyní bude objevovat v každém čísle a budete si v ní moci potrénovat vlastní postřeh a pozornost. Pro výherce budou vždy připraveny zajímavé ceny.

Hezké počteníčko a hodně jarní pohody.

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **7. dubna 2004** Hody, hody, doprovody – divadelní pořad pro 1. stupeň
- **8.-9. dubna 2004** Velikonoční prázdniny
- **12. dubna 2004** Velikonoční pondělí
- **15. dubna 2004** Příjímací pohovory do specializované třídy
Filmové představení pro 5.-9. ročník
- **19. dubna 2004** Příjímací zkoušky na střední školy

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Šušká se, že paní učitelka Plevová se rozhodla vnést do strohé, mnohdy nezáživné a těžko pochopitelné výuky chemie trochu kultury. Aby hodiny zpestřila a oživila, začala některým třídám zpívat – a považte, dokonce rusky! Redakci se podařilo vyčenichat, že šlo o píseň Kaťuša, a paní učitelce prý šel zpěv velice pěkně. Vám ještě nezpívala? To je ale škoda. Budete tedy muset paní učitelku v chemii oslnit svými skvělými vědomostmi a ona pak třeba z radosti sama začne.
- V chemii ještě zůstaneme. Honza Gregor z 8.C při vyučování poctivě dodržoval pitný režim a neustále doplňoval tekutiny. Pak ale zcela logicky nastala situace, kdy si jeho tělo uvědomilo, že je třeba přebytečné tekutiny zase odevzdat. Honza tedy požádal paní učitelku Plevovou, jestli by mohl navštívit WC. Paní učitelka mu na to v klidu odpověděla, že jestli se hodlá takhle věnovat pitnému režimu i nadále, bude lépe, aby místo WC navštívil lékárnu a koupil si pořádnou zásobu pampersů pro chlapce.
- Také Páťa Chmelař z 5.A potřeboval nutně navštívit WC. Paní učitelka ho samozřejmě pustila, a když se Páťa vrátil, s blaženým výrazem ve tváři pronesl památnou větu: „To se mi ale ulevilo, škoda jen, že tam nebyl papír!“
- Letošní apríl se nebyvale vydařil třídě 5.D. Nejdříve skoro přesvědčili paní učitelku Librovou, že nemají teď češtinu, nýbrž vlastivědu, takže paní učitelka málem třídu opustila s omluvou, že se asi spletla. Skvělý herecký výkon se jim pak podařil v tělocviku, kdy nafingovali zranění Honzy Kvíčaly tak věrohodně (tekla i umělá krev), že paní učitelka Knapčoková si v duchu začala rychle opakovat zásady poskytování první pomoci při krvácení a rovněž bleskově vzpomínala na ta správná telefonní čísla, kterými se dá přivolat sanitka. Vše skončilo hurónským křikem – apríl!

22. duben

DEN ZEMĚ

Rok se sešel s rokem a opět budeme slavit pro životní prostředí významný den – „Den Země“. Protože se naše škola letos zapojila do dvou projektů **Les ve škole - škola v lese** a **Ekoškola**, oslavíme toto významné datum poutou lesu. Budeme moci poznat lesní živočichy, strukturu lesa, lesní ekosystémy, dále se naučíme „lesní písničky“, spoustu nových slovíček souvisejících s lesem v cizím jazyce, zkusíme se realizovat v českém jazyce nebo ve výtvarné výchově, pokusíme se i vyrobit krmítko pro ptáky či zasadit strom. Všichni (1. i 2. stupeň) se budeme podílet nějakou měrou na nejrůznějších aktivitách a všem nám bude společné téma LES. Výsledky naší určitě úspěšné snahy pak budeme moci shlédnout v týdnu od 19. do 23. dubna 2004.

Třešničkou na dortu nám pak může být i **ZELENÝ DEN**, kdy se bude soutěžit v maximálním počtu zeleného oblečení. Iniciativě se meze nekladou a vzhledem k tomu, že zeleného oblečení v šatníku asi nemá člověk příliš, co si pomoci bujnou fantazií? Zelený krepák na klobouček, stará zelená látka na sukýnku apod. Bude to jen a jen na vás a vězte, že odměna bude opět sladká. Podrobnosti a přesná pravidla budou upřesněna.

Mgr. Martina Janíčková

Za dveřmi Den Země máme,
my se na něj přichystáme.

Zelení buďte od paty k hlavě,
vymyslet převleky zvládnete hravě.

Kam se na vás hajný hrabe,
zelený ohoz bude to pravé!

Mnohdy se neradi učíte,
mozečky své mučíte.

Tak nápady se prokažte,
vtip a zručnost ukažte.

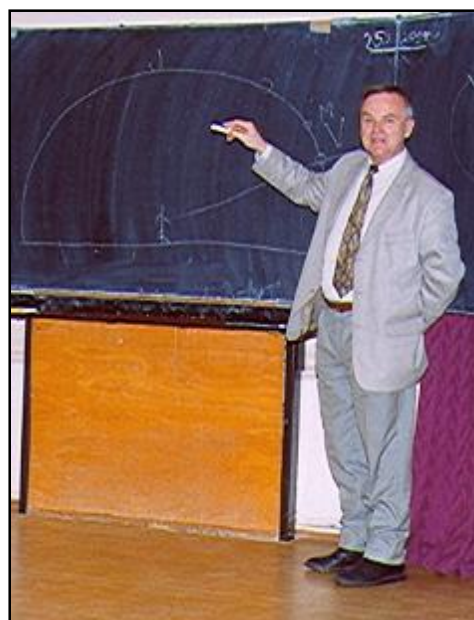

Dne 26. března 2004 se na naší škole konala beseda o vesmíru. Naši školu navštívil pan doktor Prudký z Hvězdárny Prostějov a povídal nám o planetách naší sluneční soustavy, o galaxiích a o jiných útvarech a zajímavostech ve vesmíru. Také jsme se dozvěděli, jak to bude v budoucnu se Sluncem. Plyny, které obsahuje Slunce, se za nějakou dobu začnou rozpínat a Slunce pohltí úplně Merkur a Venuši a spekuluje se o tom, zda nepohltí i naši Zemi. Také se říká, že Pluto není planeta, poněvadž svou velikostí připomíná spíše planetku. Pan doktor nám také říkal, jaké krásné útvary můžeme vidět na noční obloze - např. polární záře, mlhoviny a mléčnou dráhu.

Do 5. dubna 2004 bylo na obloze možno pozorovat pět planet naší sluneční soustavy. Jsou to Merkur, Venuše, Mars, Jupiter a Saturn. 8.června 2004 bude možno pozorovat přechod Venuše přes Slunce.

Eliška Kuběnová, 6.C; Anna Kuběnová, 8.C

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK 7. ROČNÍKU

Kvůli velkému počtu žáků nejely všechny sedmičky dohromady. První týden od 23. do 27. února jela 7.D a 7.B. Počasí lyžařům přálo, sněhu měli dost. Už to vypadalo, že ty dvě zbývající třídy – 7.C a 7.A nepojedou, protože sněhu postupně ubývalo. Nakonec to ale dopadlo dobře. Výcvik začal 2. a skončil 5. března.

2. března – úterý

První den jsme všichni vyjeli směrem ke SKI. Tam nás pan učitel Jurek rozdělil do tří skupin. První skupinu vedla paní učitelka Kovačičová, druhou paní učitelka Janíčková a třetí pan učitel Smékal. Každá skupina jela zvlášť svým tempem. Potom jsme jeli lesem ke koupališti a odtud po velmi neoblíbeném kopci do Maršovic – na Maršovskou rychtu, kde se všechny skupiny sešly.

3. března – středa

Ve středu bylo škaredé počasí. Mrholilo, bylo mokro a cesty mírně zledovatělé. I přesto jsme to nevzdali a vydali se opět na SKI, kde jsme si mohli sjet kopec, který jsme nazvali „Velbloud“. A potom znovu ke koupališti a nahoru do Maršovic...

4. března – čtvrtek

Jeli jsme (jak jinak) ke SKI a odtud na Vlachovice a potom na Tři Studně. Celá cesta tam vedla pořád do kopce. Bylo hezky, sluníčko svítilo a sníh se nádherně třpytil. Konečně tu byl náš cíl – hotel Pavla, kde jsme si mohli podle svého vlastního výběru objednat. A je tu očekávaná cesta zpátky, na kterou se všichni těšili, protože vedla pořád z kopce. To bylo něco!!!

5. března. – pátek

A je tu poslední den! Každá skupina mířila jinam, ale cíl byl společný – Maršovská rychta. Od SKI

ke koupališti a od koupaliště už konečně naposledy po tom kopci do Maršovic, kde jsme měli objednané hranolky.

Uteklo to strašně rychle. Přece jen jsme to ve zdraví přežili. Jen je škoda, že na výcvik jezdí jen sedmičky.

A tak přeji budoucím sedmákům, aby si to pořádně užili, protože to stojí za to!!!

Andrea Šikulová, 7.C

ZÁPISKY ŠÍLENCE

Vítám vás v nové rubrice nazvané ZÁPISKY ŠÍLENCE. V této rubrice budete nacházet povídky (doufám, že dobré) ze školních lavic, trochu si probereme učitele, ale i co se děje tak různě, občas i pár dobrých rad, a když nebudu vědět, co se děje, tak si normálně nějakou povídku či zápisek vymyslím, takže Vás varuji, neberte všechno vážně!!! A nakonec bude pokaždé pár vtípků o škole... takže přeji pěkné počteníčko!

Dalo mi hroznou práci vymyslet, čím začít. Jak jistě všichni víte, když se udělá první krok, tak potom jde všechno jako po másle. Jenže kde vzít tu první myšlenku? Napadl mě jako první učitelský sbor, potom žáci a potom už mi zase všechno vypadlo. Vypnula jsem počítač a odešla. Ve škole mě zaujal jeden učitel. A tak jsem si řekla: „proč ne!“ A tak tady máte mou první recenzi na učitele!!!!

První oběť

PaedDr. Miroslav JUREK

Moje první oběť, kterou jsem si vybrala na svůj zápisek, je jeden z novějších učitelů. Je to pan učitel Jurek. Nastoupil k nám letos v září jako češtinář a tělocvikář. A protože je novější, tak jsem ho dala jako prvního!

Ze začátku učil tělocvik a myslím si, že český jazyk ne. Ale v pololetí se to změnilo. Bum - a má na krku několik tříd a naplno učí český jazyk. Dostal i devátou třídu a musí je připravit na přijímací zkoušky, které se kvapem blíží.

Pan učitel je štihlejší postavy s knírkem pod nosem a normálně oblékaný. Když k nám do třídy vstoupil poprvé, myslím si, že na nás udělal dobrý dojem. Choval se k nám dobře a my ho bereme taky dobře (snad můžu mluvit za všechny). Jeho vyučovací metody jsou trochu jiné, než u naší bývalé češtinářky. Začnu třeba literaturou. Byli jsme zvyklí dělat referáty jen na knížky, ale od pana učitele máme povolené i filmy a kulturu. Myslím si, že i tímhle na nás udělal dojem, alespoň se angažují i ti, kteří dříve referáty nějak moc nemuseli. Hodina se tím krásně oživí a chvíli se o tom bavíme.

Ale přijde samozřejmě normální učení - básníci, spisovatelé a podobně. Prostě to, co by se nám mohlo objevit u zkoušek. Ve slohu je to podobné jako u všech. Probereme látku, napíšeme nějakou tu slohovou práci a někdy si to přečteme. A když dojde na mluvnici, tak je nějaká ta písemná práce, další nová látka, opakování a hotovo!

Pan učitel látku vypráví tím způsobem, že je to celkem dobře zapamatovatelné, a tudíž se není potřeba

tolik učit. A co říct na závěr? No, takhle jsem si jednou šla ze školy a potkám bývalou češtinářku. Tak prohodíme pár slov, co je nového a zapamatovala jsem si mimo jiné i tuto větu: „Myslím si, že pan učitel vás na zkoušky připraví dobře!“ A jak tuto větu řekl tento chytrý „človíček“, tak si myslím, že to tak bude!

Zajímavost: Tak tuhle jsme mu nesli pomůcky a trochu jsme šli napřed a pan učitel normálně kousek běžel! Kolikrát vidíme učitele běhat po škole? A nebo - co říkáte na jeho nechodící chodící sádku? Celkem masér chodit s ní do školy...

Věta na závěr: „Jen tak dál, pane učiteli!“

! Učitel k žákovi: „Kdybys měl 7 jablíček a já tě o 2 poprosil, kolik bych ti ji zbylo?“ Žák: „No přece sedm!“

! Prvňáčci jsou poprvé ve škole a paní učitelka se ptá: „Děti, a kdopak ví, kolik je 1+2?“ Nikdo nic neříká. „Nemusíte se stydět přihlásit. Opravdu nikdo neví?“ Přihlásí se malá holčička: „Já nevím kolik je 1+2, ale vím, že je to určitě stejně jako 2+1, jelikož sčítání jest na tělese reálných čísel komutativní!“

! Profesor říká: „Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dřív. Ale odcházejte prosím potichu, ať nevzbudíte nikoho ve vedlejších učebnách. Děkuji!“

FOTO soutěž

Připravili jsme si pro vás malou poznávací soutěž. Jedná se o test vašich schopností všimnout si maličkostí, kolem kterých denně chodíte a které vidíte ve své škole. Uvidíte vždy kousek nějaké věci, kterou všichni dobře znáte, a vaším úkolem je napsat, jaká věc je na fotografii. Uvidíte z ní vždy jen malou část, ale dostatečně velkou na to, aby bylo jasné, o co se jedná.

Do naší schránky vhodíte správnou odpověď – musí tam být:

- vaše jméno a třída
- název fotografované věci
- místo, kde se tato věc na naší škole nachází

První fotografie je velice jednoduchá. Tak neváhejte a pište – nejpozději **do 23. dubna 2004**. Soutěž o ceny se mohou zúčastnit žáci i učitelé a ostatní zaměstnanci školy.

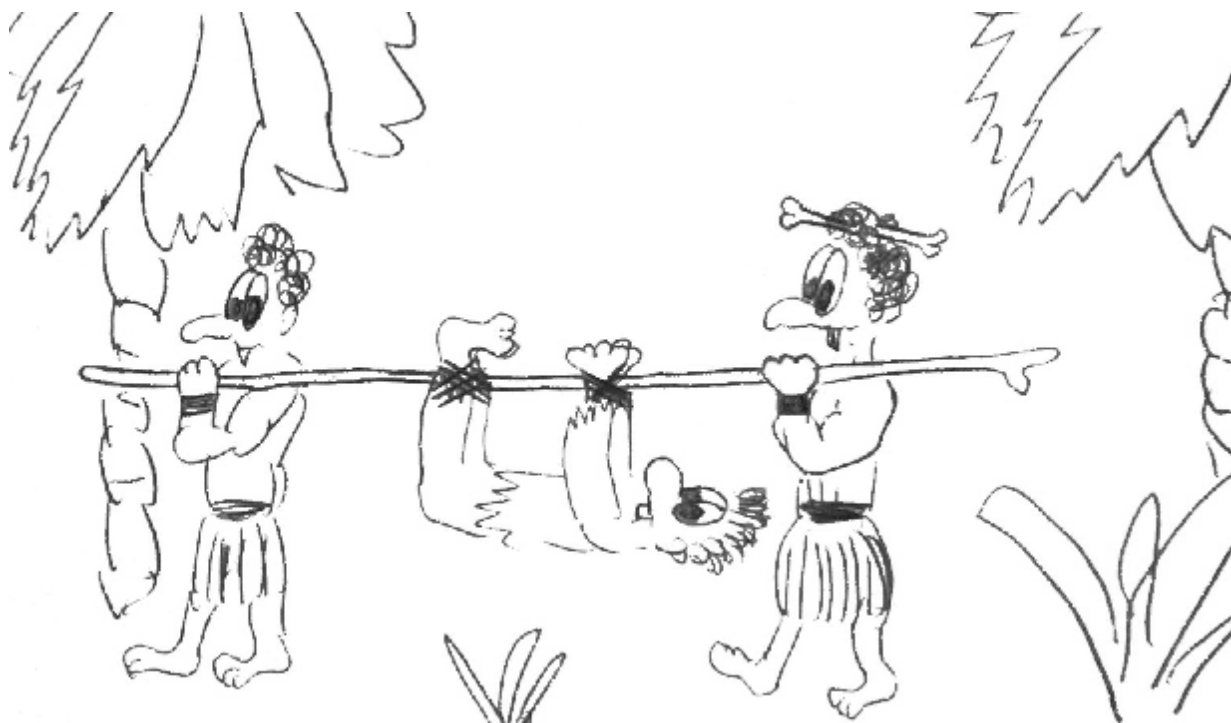
BOROVÍČKA V OHROŽENÍ ŽIVOTA

9. část

NÁŠ CESTOVATEL LUMÍR BOROVÍČKA ZKOUMÁ DALŠÍ ZÁHADU

V minulé zprávě nám pan cestovatel psal o objevení labyrintu času. Přes velkou snahu o proniknutí do tajemství labyrintu se nepodařilo objevit způsob, jakým se zrcadla času používají. Pro jejich použití je totiž třeba znát správnou kombinaci stisku kamenných výstupků u každého zrcadla. Kamenné výstupky vypadají jako velká klávesnice mobilního telefonu. Na povrchu jsou runy (runové písmo) a napsáním vhodného hesla se zrcadlo aktivuje. Jednotlivé výstupky je třeba zatlačit do povrchu skály ve správném pořadí. Hrozí totiž smrt tomu, kdo heslo napíše špatně. Borovička se tedy vydal hledat toto heslo. Podle legendy je ukrývá jeden domorodý šaman. Tomuto kouzelníkovi je již 120 let a doufáme, že jeho skleróza ještě není v pokročilém stavu. Snad heslo někde zapsal, případně řekl ještě někomu jinému.

Cestou z labyrintu pana cestovatele opustili domorodí nosiči, protože kouzelník bydlí za územím kanibalů a oni netoužili posloužit jako denní menu na jídelníčku lidožroutů. Velitelem kanibalů je Ňam-batung-ham, který je k bílým cestovatelům obzvláště přívětivý. Prý mají chutnější maso než svalnatí domorodci a patří mezi vyhlášené lahůdky.

Při hledání domorodého kouzelníka byl Borovička štípnut moskytem, který je nositelem zvláštního bacilu malárie. Tento bacil je velmi nebezpečný, a tak dostal vysokou horečku. Protože cestuje sám, bylo velké nebezpečí, že jej v horečce sežere nějaké zvíře nebo umře vysílením a hladu.

Naštěstí pro něj (i pro nás a celý cestovatelský svět) jej našli dva domorodí lovci na výpravě za potravou. Ale takové štěstí to zase nebylo. Ukázalo se totiž, že to byli lovci lebek a že právě chtěli rozšířit svoji sbírku. Jsou to rovněž kanibalové, a tak hrozí, že až Borovičku uzdraví (nebudou přece jíst nakaženého člověka) a trochu vykrmí, tak ho sní. Další zprávy o jeho stavu a dalších osudech opět přinese náš časopis. Domorodci totiž netuší, že pana cestovatele již míří osvobodit vojenská jednotka z místní posádky. Pokud budou dostatečně rychlí (a my věříme, že budou), bude náš cestovatel zachráněn.

Text a kresba Mgr. Petr Smékal

VŠE O MOBILECH

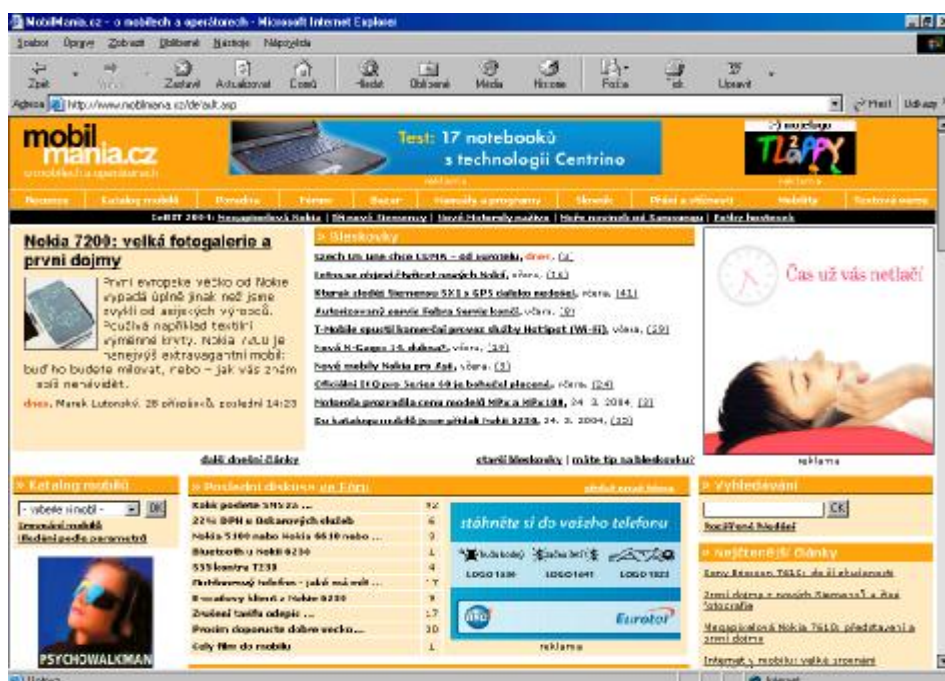
www.mobilmania.cz

Jak už sám název vypovídá, server MobilMania se zabývá zejména mobilními telefony, možná je největší svého druhu. Je rozdělen na různé sekce. Je tu hodně podrobných recenzí většiny mobilních telefonů na českém trhu. A to nejen nejnovějších, ale i pár roků starých. Jinde si porovnáte 3 různé mobily, nebo si je najdete podle zadaných kritérií.

Pokud si nevíte se svým telefonem rady, můžete se podívat do Poradny, kde budou určitě znát odpověď. Jestliže máte bohaté zkušenosti, popovídejte si na Fóru. Chcete-li si koupit telefon „z druhé ruky“, klepněte na rubriku Bazar. Jestliže jste si takový mobil koupili (a nemáte manuál), bude vám ku pomoci sekce Manuály a programy. Všechny tyto sekce (kromě Manuálů a programů) jsou přístupné z domény 3. řádu, tj. poradna.mobilmania.cz, forum.mobilmania.cz.

Je možné, že některému pojmu na těchto stránkách neporozumíte, a proto je pod odkazem Slovník vysvětlení. Pokud se vám nelíbí barva vzhledu, můžete ji také změnit. Na těchto stránkách je velice propracované vyhledávání. Vyhledávat můžete v recenzích nebo jednotlivých rubrikách. Server MobilMania spolupracuje s tištěným časopisem Mobility, zabývající se taktéž mobilními telefony. Je to proto, že oba „časopisy“ vychází z dílen Computer Press, který vydává počítačovou literaturu. Celkově jsou stránky velice zajímavé a graficky dobře zpracované. Informací je zde skutečně mnoho.

Pavel Michal, 9.C

SPOLEČNOST PRO VÝZKUM STRAŠIDEL

NA ÚZEMÍ ŽĎÁRSKÝCH VRCHŮ

Náš okres a především Žďárské vrchy jsou plné strašidel a nadpřirozených postav. Krásná příroda je velkým lákadlem pro všechny druhy **PŘÍRODNÍCH STRAŠIDEL**. Naopak města jako Praha nebo Brno jsou plné **STRAŠIDEL MĚSTSKÝCH**. Na hradech a zámcích straší **STRAŠIDLA HRADNÍ A ZÁMECKÁ**. Zvláštní skupinou jsou strašidla, která žijí na místech násilných trestných činů – například na místech, kde stávala šibenice nebo mučírna, či kde bylo dříve doupe loupežnických nebo zbojnických skupin.

Dnešní díl bude věnován **drakům**. Jistě si myslíte, že drak je pouhou vymyšlenou postavou z pohádek, kde je všechny vybilí hloupí Honzové a Bajajové. Opak je pravdou. Draci, kteří byli vyhubeni, patřili do skupiny draků, kteří byli hloupí a nebo přestárlí. Pravý drak je velice silný tvor, který nemá nepřátele – jen člověka. Ovšem doba hrdinů, kteří byli schopni draka přemoci (starého nebo nezkušeného) je dávno pryč. Drak je zřejmě nejsilnějším tvorem na světě. Snad jen některé druhy gigantických chobotnic a sépií jsou silnější.

Co je to vlastně drak a jaké máme druhy? Na to není jasná odpověď. Každý badatel má své rozdělení a zkoumání draků je také velice nebezpečné. Badatelů, kteří se mohou chlubit tím, že prozkoumali více než jednoho draka, není mnoho.

Drak se podobá nejvíce obrovskému ještěrovi a často má dvě nebo více hlav (největší zjištěný počet hlav byl 36!!!). Někteří mají křídla a umí létat, jiní plivají oheň a někteří mají smrtící pohled. Všichni mají silný pancíř a dožívají se 5 000 – 17 000 let. To záleží na tom, ve které zeměpisné šířce vyrůstali. Délka dospělých samic (ty jsou delší než samci) se pohybuje od 55 do 95 metrů. Výjimečně mohou některé druhy mořských draků dorůst až 130 metrů. Všechny druhy se líhnou z vajec. Některé druhy kladou až 15 vajec najednou. Ovšem jejich rozmnožování probíhá jen jednou za život, a tak nehrozí jejich přílišné přemnožení. Většina druhů nemusí žrát vícekrát než jednou za rok – leckdy stačí několik ztracených turistů ročně.

V okolí Nového Města na Moravě žijí tyto druhy:

Supohlav měděný

Jedná se o celkem neškodný druh, který na člověka většinou neútočí. Své jméno dostal podle svých obrovských zobanů, kterých používá pro trhání uhynulých zvířat. Druhovému jménu měděný dostal podle toho, že jeho

Supohlav měděný

obrovské drápy jsou z mědi. Jedná se tedy spíše o mrchožrouta, ale dokáže svou kořist také ulovit. Tento druh, který se také vyskytuje v okolí Devíti skal, má většinou dvě hlavy. Jeho délka je asi 35 metrů a váha kolem 20 tun. Přes svoji velkou hmotnost se dokáže pohybovat velice rychle a tiše. Dokáže stejně jako chameleon měnit barvu.

Tříhlavák ohnivý

Jak již říká sám jeho název, má tento druh tři hlavy. Při narození má ovšem jen hlavy dvě a ta třetí mu dorůstá v době dračí puberty – asi ve 120 letech. Tento druh je na rozdíl od předchozího druhu velice nebezpečným a někteří jedinci se v minulosti stávali lidožrouty. Tříhlavák se vyskytuje v okolí Žákovy hory. Jeho délka je asi 20 metrů a váží kolem 5,5 tuny. Patří mezi menší dračí druhy a je to velmi dobrý letec a lovec. Mezi oblíbené pochoutky patří osamělí cestovatelé a lyžaři. Přiletěl sem prý před 200 lety ze sibiřské tajgy.

Plazivec nelétavý

Tento drak patří mezi draky nelétavé a jednohlavé. Žije v obrovských norách, které si sám vyhrabává a jejich vchody dovedně maskuje. Patří mezi nebezpečné draky (jako většina draků). Na zádech má dvě řady ostrých hrotů a jeden pár ostrých hrotů má také na ocase. Také na hlavě má velké rohy.

Je mimořádně rychlý (má tři páry nohou) a dokáže usmrcovat pouhým pohledem. Mezi jeho zbraně patří také jed, který dovede plivnout až do vzdálenosti 15 metrů. Délka je 45 – 50 metrů. Má

ohromnou spotřebu potravy – žere kromě lidí také vysokou zvěř (srnec, jeleny..) a obzvláštní pochoutkou jsou prý divoká prasata. Žije v lesích v okolí Skleného v lesích okolo Zubří.

Obrana před draky a boj s nimi

Před draky vlastně není žádná obrana. Při setkání s drakem musíte jen doufat, že si vás buď nevšimne (což je velice nepravděpodobné, ale doufat můžete), a nebo že bude sytý a nebudete mu stát za námahu. Drak má silný pancíř, a tak ho zabít je prakticky nemožné. Moderní zbraně na něj vůbec neplatí. Draka lze zabít jen sečnou zbraní (mečem nebo mačetou) nebo mocným kouzlem. Takže drakovi je lépe se vyhnout a nedráždit jej. Neplatí totiž, že kdo uteče vyhraje – drak vás totiž větší při útěku stejně dožene a sežere.

V dalším díle se budeme věnovat upírům a vlkodlakům.

Text a kresby Mgr. Petr Smékal

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Hnízdilové

Jaké povolání jste si přála dělat jako dítě?

V dětství patřily k mým oblíbeným hrám hra na prodavačku a učitelku. Výběr mého povolání ovlivnila moje třídní učitelka paní Palečková, kterou jsem měla od 6. třídy. Můj obdiv přerostl do touhy stát se učitelkou. Strašně jsem se těšila, jak budu opravovat a zkoušet. Dnes tato činnost patří k těm méně oblíbeným v mé práci.

Vy učíte dějepis a občanskou výchovu. Byly to ve škole vaše oblíbené předměty?

Oba předměty jsem měla ráda. Těšila jsem se především na každou hodinu dějepisu a výklad paní učitelky Janů a později na gymnáziu na hodiny pana profesora Mikulce. Hodně jsem četla a dodnes patří historická literatura k mým koníčkům.

Co se vám na vaší práci líbí nejvíc?

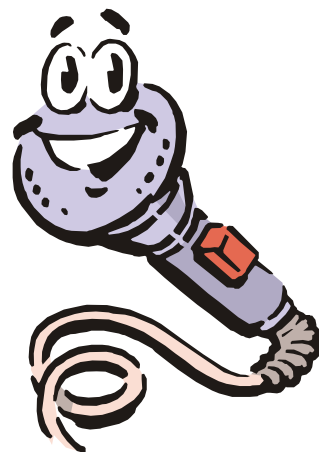
Na práci učitele se mi líbí její rozmanitost a tvořivost. Ráda předávám své vědomosti těm, kteří o ně stojí. Ráda vytvářím různorodé pracovní postupy. Baví mě připravovat exkurze a výlety. Jsem ráda třídní učitelkou, jen bych chtěla méně napomínat a trestat.

Doporučila byste povolání učitele svým dětem? Jak byste se stavěla k tomu, kdyby si vaše dítě vybralo povolání učitele?

Doporučila bych toto povolání každému, kdo má vztah k dětem, umí předávat vědomosti a zkušenosti a uvědomuje si obrovský význam práce učitelů pro nás všechny. Chce to pevné nervy a věčný optimismus.

Pokud by se mé děti chtěly stát učiteli, nebránila bych jim, ale upozornila bych na klady a zápory této práce. Je to povolání velmi krásné (já bych neměnila), ale i velmi náročné a společností ně vždy plně doceněné.

*Rozhovor připravila
Iveta Jurovátá a Lucie Uhlířová, 8. C*

Jednoho střeďečního nevlídného rána se sešla 9.C a 9.D na společnou exkurzi do Terezína. Bylo to 24. března 2004. Čekal nás celkem dlouhý den, neboť jsme vyjžděli v šest hodin ráno a měli jsme se vrátit až kolem sedmé večer. Tak jsme se všichni sešli a čekali na autobus. Ten brzy přijel a k našemu potěšení vypadal celkem solidně. Není divu, protože autobus za nás platilo Ghetto Terezín. Kdo z nás rozhodně nadšený nebyl, byl nejspíš řidič. Mě osobně dost krutě zpucoval, když jsem si po nástupu zapomněl očistit boty. S neblahou předtuchou jsem šel zasednout místo.

Cesta trvala asi tři hodiny. Náš řidič se vyznamenal hned při první zastávce na pumpě. Kluci si tam masově nakoupili brambůrky. Při nástupu nás nezapomněl upozornit, že pokud najde v autobuse jen jedinou brambůrku, odborně nás vykastruje. Tak jsme se tomu zasmáli a cesta pokračovala.

Pak jsme dojeli do Terezína a řidič se rozhodl udělat kontrolu. Vyzval všechny, kdo si koupili ty brambory u pumpy, ať mu jdou ukázat, že je nemají rozdělané. Na mě se s dost zděšeným pohledem poíval Lukáš Veselý, který prostě nemohl odolat a svůj pytlík normálně snědl. Protože mu šlo přece jenom o mužství, tak jsem mu půjčil své, které jsem měl z domu. Lukáš mi zcela nepochopitelným způsobem vrátil pytel s lupínky úplně jiného druhu.

Potom následovala asi hodinová prezentace, kde nám vyprávěli, co to ghetto vlastně bylo. Jelikož jsem to už věděl předtím, protože nás paní učitelka Hnízdilová poučila, abychom tam nevypadali jako banda hlupáků, moc nového jsem se nedozvěděl. Pak ale následovala prohlídka tábora. Velice mě překvapilo, jak to tam vypadá. Já si to představoval jako pár dřevěných chatrčí, které jsou obehnané valem se strážními věžemi. Ve skutečnosti to však bylo úplně normální město, kde se zřídily ubikace pro vězně. Původní obyvatelé byli vystěhováni. Zajímavá mi připadá informace, že Terezín byl vlastně ukázkové ghetto. Červený kříž se totiž začal pít po tom, kam všichni ti Židé mizí. Němci jim velice stručně namluvili, že jim dali práci. Červený kříž ale chtěl vidět, v jakých podmínkách Židé pracují, a tak se Němci rozhodli, že z Terezína udělají ukázkové ghetto. To celkově pozvedlo tak trochu úroveň a ty špatné věci se odehrávaly v pozadí, kde nikdo nemohl nic zpozorovat.

Co mně ale připadalo jako nejhorší, byly transporty na východ do vyhlazovacích táborů. Ve filmu, který nám tam pouštěli, se o nich zmiňovali. Většinou to bylo velice jednotvárné - v ten a ten den mělo 1000 lidí transport do některého z vyhlazovacích koncentračních táborů, přežilo maximálně pět osob, někdy dokonce nikdo. To mi přišlo velice deprimující, protože když člověk ví, že jde do transportu, z kterého přežívá maxi-

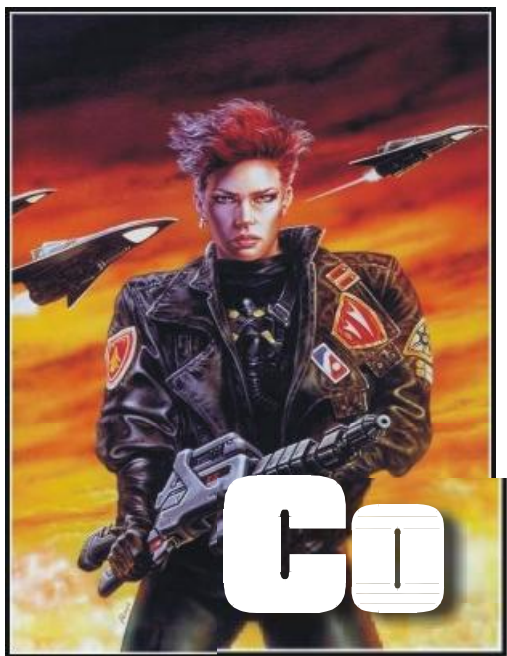
málně 5 promile lidí, musí se začít bát.

Odpoledne potom následovala prohlídka malé pevnosti. Za 2. světové války sloužila jako věznice většinou politických vězňů a mělo zde stanici gestapo. Po bližší prohlídce bych rozhodně nechtěl být na samotce, kde byla tma jako v hrobě. Já měl problém vydržet tam minutu. K prohlídce patřila také velice názorná ukázka popravy, kterou nám předvedli David Martinec a Lukáš Veselý. Pak jsme se dostavili do autobusu a vyrazili domů.

Cestou jsme se ještě zastavili v Praze v obchodním centru (já tam nesehnal ani studený párek). Po půlhodině se jelo dál. Všichni se v autobuse skvěle bavili, jenom náš skvělý řidič už začínal ztrácet nervy. Asi každých čtvrt hodiny šla dozadu některá z učitelek a upozorňovala nás, že řidič už toho má opravdu dost a ať se zklidníme. Mně přišlo, že to nebylo zas tak hrozné. Muž za volantem přece jenom na závěr vypěnil a začal nám vyhrožovat strážci zákona, že prý je zavolá a ti nás postaví do latě. Nakonec jsme zdárně dojeli do Města. Bylo čtvrt na osm. Když se nad tím tak zamyslím, tak se tomu řidiči ani nedivím. Asi měl s dětmi našeho věku špatné zkušenosti, a tak se bál, abychom se moc v jeho autobuse neroztahovali. Třeba by pak z něj zbyl jen kus železa na čtyřech kolech. Kdo ví?

Jan Svoboda, 9.C

TEREZÍN

Zajímá vás, které počítačové hry se hrají na mistrovství republiky nebo které jsou prostě jenom oblíbené? Tak čtěte dál.

Co se paří?

Half-Life: Counter-Strike

Je nejspíš nejpobláznivější akční hra vůbec. Hraje se hlavně po síti. Proti sobě stojí dva týmy většinou po pěti hráčích. Jeden tým zastupuje teroristy, druhý pak policisty. Teroristi kladou bomby nebo třeba unášejí lidi jako rukojmí a policisté proti nim bojují s plným nasazením. Na rozdíl od jiných akčních her (např. Quake 3: Arena) není v této hře nezbytné protivníka zabít, k vítězství stačí splnit požadovaný úkol. Tím podle mě hra dostává tak trochu šťávy, když nejde jen o bezduché střelení, kdy se vám honí jenom myšlenky, jak toho skrčka sestřelit. Ke splnění úkolu je ve hře obzvlášť arzenál, který si můžete doplnit vždy před začátkem kola.

Quake 3: Arena

Je střelka, jak má být. Jak jsem se už u předchozí hry zmínil, v této hře musíte zabít co nejvíc nepřátel, tedy pokud hrajete Deathmatch nebo týmový Deathmatch. Pak je ještě ve hře mód Boj o vlajku, kde hrají proti sobě dva týmy. Musíte proniknout do nepřátelské základny, zmocnit se jejich vlajky a upalovat s ní zpět domů. Doma samozřejmě musí hlídat vaši spoluhráči vaši vlajku, aby ji neukořistili soupeři. Pokud se vám podaří dostat nepřátelskou vlajku

k vlajce vaší a ta bude na svém místě, máte bod. Hraje se, dokud některý tým nedosáhne určeného počtu bodů. Z toho všeho vyplývá, že Quake 3 bude hra spíš pro síťové pařby, a je to absolutně pravda. U hry jednoho hráče se moc nepobavíte, jelikož procházíte arénami, do kterých jsou proti vám vsazeni větší tak jeden, dva protivníci. Hra je pak velice jednodušší a to jí velice škodí. Hlavní zbraní Quake 3 je multiplayer (hra více hráčů), jelikož ten je naprosto bombastický. Hra je velice rychlá, proti sobě máte rovnocenné soupeře a vůbec to není nuda. Ani pořádně nedovedu popsat, co mě na tom tak baví. Co se týče zbraní, tak ty sbíráte všude možné po zemi, nechybí ani lékárničky nebo brnění.

Unreal Tournament 2003

Hra má pět módů. První je klasický Deathmatch, druhý týmový Deathmatch. Třetí mód se nazývá Double Domination. Jedná se o to, že na mapě jsou rozmístěny dva body (A a B), hrají dva týmy. Když hráč některého týmu přejde přes některý z bodů, přivlastní jej svému týmu. Tým, který udrží oba dva body po deset vteřin, má bod. Tento mód je velmi zábavný, často se vám tají dech, když nepřítel odpočítává poslední vteřiny. Čtvrtým módem je boj o vlajku, který jsem popisoval

výše. Posledním módem je Bombing Run. Je trochu podobný fotbalu, až na to, že chybí rozhodčí, neodehrává se na hřišti a míč se soupeřům bere zásadně jen s pistolí v ruce. Jsou dvě základny - jedna modrá, druhá červená a v každé je jedna brána. V každé pochopitelně sídlí jeden tým. Mezi těmito základnami je míček. Hráč, který se míčku zmocní, nemůže střílet, zato se mu doplňuje zdraví. Míč může kdykoli vystřelit (třeba nahrát spoluhráčům). Úkolem je prohodit (3 body) nebo proskočit s míčem (7 bodů) nepřátelskou branku a přitom zabránit nepříteli dát gól. Zbraně, brnění a zdraví leží stejně jako v Quaku 3 všude možné po zemi. Navíc je zde adrenalin, který můžete sbírat v tabletách, nebo se vám zvyšuje, když někoho zabijete. Až ho máte stovku, může vám poskytnout bonus na rychlost, zatímco vám bude pozvolna ubývat. Díky slušným módům a dobré hratelnosti je tato hra velice dobrá.

Starcraft: Broodwar

Tato hra je už docela stará, ale i přesto se drží na prvních místech. Hra nad ostatní vyniká skvělou hratelností a perfektní vyvážeností. Grafika sice nějak oslnivá není, ale to nic nemění na faktu, že se jedná o jednu z nejlepších her, jakou jsem kdy hrál. Můžete hrát za tři zcela

odlišné rasy, a to za lidi, zergy a prottosy. Každá rasa má přitom úplně odlišné stavby, jednotky i technologie, ale i přesto jsou rozdíly mezi jejich silou minimální. Za lidi můžete například nasadit velice účinné tanky, jejichž síla se po rozložení ještě znásobí. Zergové jsou takovými mutanty, jejich stavby nejsou ze železa, nýbrž ze živé hmoty a jako účinnou zbraň používají spíš různé jedy. Prottosové jsou zřejmě nejvyspělejší rasou celé hry, jejich jednotky i budovy mají štíty, budovy se staví samy, jen je potřeba mít poblíž nějaký pylon jako zdroj energie. Zdá se, že chlapíci z Blizzard jsou na strategii jako ušití, neboť z jejich dílny pochází další skvělá hra, a to...

Warcraft 3: Frozen Throne

Jedná se o datadisk k původní verzi Reign of Chaos. Přináší s sebou nové kampaně a řadu vylepšení. Ve hře jsou tři typy surovin, a to zlato (těží se ve zlatých dolech), dřevo (kácením stromů) a potraviny (neboli populační limit, získává se stavěním příslušných domečků). U nemrtvých se udává jako čtvrtá surovina mrtvoly, které produkuje hřbitov, nebo povozy těl, které dokážou nekromanceri oživit za účelem boje s nepřítelem. Ve hře jsou tedy čtyři rasy, a to lidi, orkové, nemrtví a temní elfové. Každá rasa se vyznačuje jinými vlastnostmi, každá má jiné budovy, jednotky, kouzla a hrdiny. Tak třeba orkové mají hrubé siláky, kteří dávají přednost boji tváří v tvář, a nebo temní elfové jsou zruční v kouzlech a střelbě z luku. Celá hra se točí kolem hrdinů. Nemusíte se ani tak soustředit na hromadění surovin, ale na růst své armády a vývoj hrdinů. Hrdinu si můžete zakoupit v oltářích, které jsou pro každý národ jiné. Každá rasa má na výběr z jedenácti hrdinů, přičemž čtyři přísluší jí a zbylých sedm je neutrálních a může si je zakoupit každý v budově jménem krčma. Každý hrdina po zakoupení je v první úrovni (nejvyšší možná úroveň je deset) a má pro začátek stanoveny hodnoty vlastností. Vlastnosti jsou síla (přidává bonus k životům a rychlosti obnovy zdraví), hbitost (rychlost útoku) a inteli-

gence (zásoba a obnova many). Každý hrdina má na začátku stanovenou základní vlastnost, která určuje celý jeho charakter. Hrdina, který má jako základní vlastnost sílu, bude mít hodně životů a bude se rychle uzdravovat. Hbitost zaručuje velikou rychlost a inteligence dělá dobrého kouzelníka. Hrdinové za každého zabitého nepřítele získávají body zkušenosti, a až se tyto body nahromadí do určité hranice, hrdina postoupí do další úrovně. Zvýší se mu vlastnosti (jeho základní vlastnost nejvíce), brnění a dostane jeden hrdinský bod, který může proměnit za kouzlo. Každý hrdina má čtyři kouzla, tři se může naučit již na první úrovni a dál se v nich zdokonalovat naučením téhož kouzla vyšší úrovně. Čtvrté kouzlo může získat až v šesté úrovni a většinou to bývají kouzla velice silná, kouzla, která uzdravují vaše jednotky, posilují je,

ale i ničí zdrcující silou nepřítele. Takové nejsilnější kouzlo je nejspíš hvězdpád, kterým disponuje měsíční kněžka temných elfů. Po vyvolání tohoto kouzla začnou z oblohy sršet jedna hvězda za druhou, každá hvězda trefí nepřítele na 100%, kouzlo trvá čtyřicet pět vteřin. V takovém případě máte jen dvě možnosti, buď se okamžitě zdekovat a zmizet z dosahu kouzla, nebo tu měsíční kněžku prostě zabít. Ve hře neexistuje nejsilnější národ. Vždy záleží na tom, jak své útoky koordinujete, jestli využíváte všech dostupných prostředků ke zdokonalení armády a v neposlední řadě, jak máte vyspělé hrdiny. Je to zkrátka skvělá hra.

Age of Mythology (AoM)

Je poslední hra, o které dnes budu psát. Je to další skvělá hra od Ensemble Studios, kteří již v minulosti vytvořili pecku jménem Age of Empires 2. Hra nás přenesení do světa mýtů, kde proti sobě bojují tři civilizace, a to Řekové, Egypťané a Seveřané, přičemž každý národ má ještě tři hlavní bohy, za které můžete hrát a kteří budou určovat další vývoj vaší civilizace. Bohové jsou v AoM jeden z nejdůležitějších faktorů. Každý bůh má jiná vylepšení, bonusy a každý i jiné jednotky nebo kouzla. Na začátku hry si vyberete jednoho boha jako startovního, podle něj se vám zvolí i startovní kouzlo. Kouzla můžete použít jen jednou za hru, takže s nimi musíte opatrně, abyste si potom nemuseli nafackovat za to, že jste to kouzlo použili zbytečně. Zde se hodí schopnost umět se ve správný čas správně rozhodnout. Postupně musíte rozvíjet svou civilizaci, postupovat do dalších dob a zdokonalovat svou armádu. Při postupu do další doby si vyberete dalšího vedlejšího boha, kterého budete uctívat. On vám za to na oplátku poskytne nějaký ten bonus, kouzlo, vylepšení a v neposlední řadě mytické jednotky. V mytologické době budete mít tedy k dispozici 4 kouzla a budete oslavovat 4 bohy. Ve hře jsou čtyři suroviny, a to dřevo, jídlo, zlato a přízeň. Přízeň je jednou z nejdůležitějších surovin, neboť se za ni kupují mytologické vynálezy nebo jednotky. Limit přízně je 100 (až na Dia, u něj je to 200), přičemž každý národ ji získává trochu jinak. Seveřané ji získávají zabíjením nepřátel, Egypťané stavěním monumentů a Řekové modlením v chrámech. Chrám je jednou z nejdůležitějších staveb ve hře, dají se v něm najímat mytologické jednotky. Mytologické jednotky jsou velice silné, ale také drahé. Někdy disponují zvláštními schopnostmi (třeba medúza dokáže proměnit nepřítele v kámen). Většinou vám pro smetení nepřítele stačí skupina Colosusů (velice silný obr). A co říci na závěr? Je to skvělá hra jako ostatně všechny hry, o kterých jsem dnes psal.

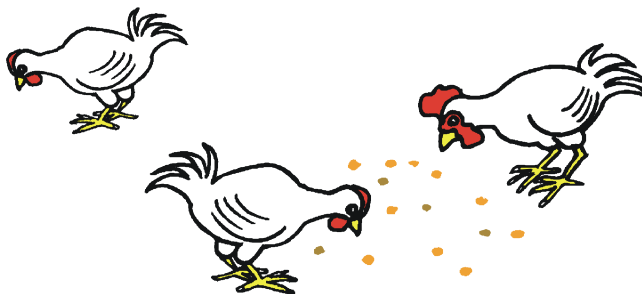
Jan Svoboda, 9.C

Ve čtvrtek 4. března 2004 si již podruhé přišli zahrát na školu do budovy na Tyršově ulici budoucí prvňáčci i se svými rodiči. Tentokrát byla hodina motivována pohádkou O Popelce. Nejdříve se vyprávělo, protože tuhle pohádku znají všechny děti opravdu velmi dobře. Při vybarvování Popelčinych šatů si všichni procvičili barvičky a ukázali, zda umí správně držet tužku. Zpívalo se a tancovalo. V další části hodiny se z dětí stali holoubci, přebírající hrášek. Společně jsme se pak naučili poznat písmenko P. Složili jsme z písmenek celé slovo Popelka. Některé děti se dokonce krásně

POJĎ SI ZAHRÁT NA ŠKOLU

TENTOKRÁT S POHÁDKOU O POPELCE

podepsaly na tabuli. V závěru hodiny jsme si zatančili na Popelčině bále. Zazvonilo a děti si odnesly na památku tři oříšky a sladkou odměnu. Nikomu se nechtělo domů a všechny děti slíbily, že příště přijdou zase. Už dnes se těšíme na další akce, které jsou připraveny pro budoucí školáky na čtvrtek 1. dubna 2004 a další pak opět na čtvrtek 29. dubna 2004.

Mgr. Ivana Fousková

VŠEZNÁLEK

vědomostní soutěž pro žáky pátých tříd

Soutěž Všeználek pořádá každý rok pro děti z pátých tříd Dům dětí a mládeže Klubíčko v Novém Městě na Moravě. Soutěž byla zaměřena na znalosti z literatury, hudby přírody, dějepisu, sportu a byla rovněž doplněna hádankami a mezihrami.

Ve školním kole soutěžila čtyři čtyřčlenná družstva. Každé družstvo reprezentovalo jednu z pátých tříd naší školy a mělo svoji barvu. Když družstvo správně odpovědělo na vybranou otázku, zakrylo se číslo otázky barvou příslušného družstva. Otázky se vybíraly z tabulky, která obsahovala celkem sedmdesát otázek a hádanek.

Naše žlutá barva nám přinesla štěstí. Ve školním kole zvítězilo naše družstvo 5.B ve složení Petra Marshallová, Zuzka Žárská, Josef Bača a Vítek Prokop a postoupilo do městského kola. Zde již soutěžila pouze dvě družstva – naše a třída 5.A ze 2. základní školy.

Městské kolo obsahovalo také sedmdesát otázek a byly připojeny také dvě mezihry. I tentokrát nám žlutá barva přinesla štěstí a naše družstvo opět zvítězilo. Před námi je nyní okresní kolo Všeználka, které se uskuteční ve Žďáře nad Sázavou. Zde si změříme síly se soutěžícími, které neznáme.

Soutěžní družstvo 5.B

BÁJEČNÁ SVAČINKA

Za vše vlastně může Rádio Vysočina, které docela pravidelně a ráda poslouchám. Tentokrát jsem zaslechla, že moderátoři Ranní show vyhlásili soutěž pro žáky všech škol a jejich třídní učitele. Oč se vlastně soutěžilo? O svačinku - pribináčky pro celou třídu.

Zapsala jsem si telefonní číslo do rádia a ve škole zašla za naší paní učitelkou a zeptala se, jestli by se soutěže nechtěla zúčastnit. Zpočátku se ošívala a moc se jí nechtělo, ale nakonec souhlasila. Začátek byl jednoduchý - stačilo zavolat, říci třídu, školu a telefonní číslo na paní učitelku a pak už jen čekat, zda nás moderátoři Kouda s Fugasem vyberou.

V úterý 16. března jsme se dočkali. V 7.35 zazvonil výjimečně zapnutý mobil a ve třídě se rozhostilo hrobové ticho, jaké tam snad ještě nikdy nebylo. Přišel totiž rozhodující oka-

mžik, protože paní učitelka musela správně odpovědět alespoň na dvě ze tří záludných otázek moderátorů. Otázky jsme neslyšeli, tak jsme jenom drželi pěsti a poslouchali. První otázka byla zodpovězena správně, u druhé paní učitelka zaváhala, ale třetí vše zachránila. Třídou se neslo hromové hurááá, díky kterému jsme se na chvíli stali přímými účastníky živého vysílání Rádia Vysočina.

Zbytek hodiny jsme se jen těžce soustředili na procvičování podstatných jmen a hodina matematiky, která následovala, se zdála být nekonečná. Nakonec jsme se přece jenom dočkali a slečna z Promo teamu Rádia Vysočina dorazila přesně na velkou přestávku a dovezla celé třídě devadesát pribináčeků - vanilkové a kakaové. K nim jsme dostali i dřívka a mohli jsme začít s konzumací. Každý podle výběru dostal tři pribináčky a vesele si pomlaskával. Byla to úžasná přestávka.

Anežka Jinková, 4.A

Masopust

ve 2.A a 3.B

24. února 2004

Pokud jste v úterý 24. února 2004 potkali na své cestě do školy malou čarodějnici, kouzelníka, piráta nebo princeznu, nic se vám nezdálo. Na naší škole ve 2.A a 3.B děti prožily poslední den masopustu – zábavy, kdy je dovoleno proměnit se na chvíli v někoho jiného.

Oživily postavičky z klasických i moderních pohádek. Učitelé ve škole vás najednou neoslovují Pepíku, Maruško či

Radime, ale ozve se třeba: „K tabuli půjde Zoro!“ nebo „Čarodějnice a víla si vymění sešity a pirát přestane povídat!“

Řeklo by se den jako každý jiný a přesto i tato malá změna je příjemným oživením pro všechny děti u nás ve škole. Veselý rej všech masopustních postaviček byl opravdu nádherný.

Mgr. Markéta Šebková

...a jak se to líbilo dětem?

V úterý 24. 2. jsme byli ve škole v maskách. Moc se mně to líbilo. Úplně všichni z naší třídy přišli v maskách, dokonce i naše paní učitelka.

Kája

V úterý jsme byli ve škole v maskách. Já jsem byla za vílu a nejvíc se mi líbili čarodějové. Šli

jsem do první třídy a oni nám zazpívali písničku a my jim taky. Venku jsem viděla kupu masek, byly jako živé.

Andrea

V úterý jsme šli do školy v maskách. A taky jsme si ty masky museli sami vyrobit. Ten den byl pro mě jinačí, byl lepší než normální. A taky možná pro jiné děti.

Denisa

V minulém čísle jsme vyhlásili jarní soutěž, která byla určena pro malé básníky. Vaším úkolem bylo pokusit se napsat básničku s jarním námětem a ve stanoveném termínu ji doručit naší redakci.

V redakci se objevily pouze dvě básničky – oběma autorům pochopitelně posíláme malou odměnu.

Jaro

Jana Ambrúzková, 3.A

Jaro, Jaro, potěš nás,
vyžeň zimu i ten mráz.
Vyžeň také sněhuláky,
bambulaté pajduláky.

Já chci vidět květinku,
malou krásnou sněženku.
Vedle ní je bledulka,
volá malá Andulka.

Sníh už roztál

Josef Fousek, 3.A

Sníh už roztál,
sluníčko začíná hřát,
kytičky už začínají vylézat.

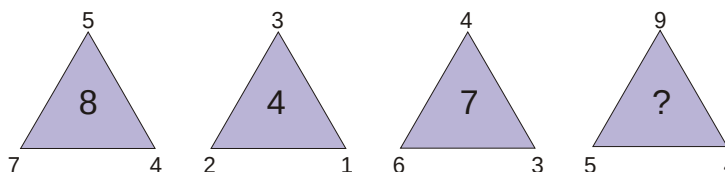
Rozkvétají sněženky bílé
a oznamují nám,
že přichází jaro.

MATEMATICKÉ HÁDANKY – ŘEŠENÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

Milí řešitelé matematického kvízu!

Při řešení matematických hádanek z minulého čísla jste bohužel všichni odpověděli na jednu jedinou úlohu špatně. Je to tato:

Řešení: Trojúhelník se vyřešil tak, že u levého kraje se k hornímu kraji přičítá a k pravému rohu odečítá. Takže správná odpověď měla být $5+9-4=10$.

Odměnu od redakce nezískává tedy nikdo, ale nevěšťe hlavu, příště se to určitě podaří.

Anna Kuběnová 8.C

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 26 – duben 2004

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková,
Pavla Novotná Pavel Michal, Jan Svoboda, Gabriela Buchtová,
Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová, Andrea Šikulová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 26 vyšlo 5. dubna 2005 v nákladu 35 výtisků